

Do... Antoniego Sienkowskiego Biskupa.

D O
JASNIE WIELMOZNEGO JMCI XIĘDZA
ANTONIEGO
Z Bogusławic HRABI
SIERAKOWSKIEGO
BISKUPA JNFLANCKIEGO
KAWALERA ORDERU S. STANISŁAWA
NA DZIEŃ KONSEKRACJI JEGO.

Bib. Wielun. Sch. Piast.

PRzybywajcie dziś Muzy do miłego pienia
Ogłaszać cnoty Męża, y zaszczyt Jmienia,
Ktòrego zawsze skromność, łagodność zaleca,
Wraz z roztropnością rozum pobożność oświeca.

Slika

Ślika dla wszystkich ludzi leśt droga do chwały,
Stopniami iść do celu trzeba, wiek nie mały,
Czcze ludzace zaślony potomność zagładzi,
Do rzeczywiśtey śławy wiele przefzkod wadzi.

Gdy w ANTONIM śtolicę założyła sobie
Cnota, blask ſwoy wydaiąc po Jego Ofobie,
Miłym go przed Narodem y przed Tronem czynił
A prawym w Chryſtuſowey Biſkupem Świątyni.

Nie pragnie od ſwych Przodkow zaſiągać ozdoby,
W ſądach ſprawiedliwości nieſkażoney próby
Tyle dawał; gdy Pioro Koronne piąłował,
Wiſzakże y tym na dobro Oyczyźny kierował.

Żgola

Zgoła wszystkie Urzędy w Narodzie, w Kościele

Z przystoynością odbywał, chociaż trudów wiele
Poniosł, szczęśliwa cnego Męża dała pora

Ze ma Kościół Biskupa, Narod Senatora;

Przystało, by w tym enota stopniu osadzona,

Niebyła bez powinney nagrody chybona;

Y jeżeli oświadczyć godzi się życliwie,

Niech iezcze stopień wyższy posiadzie szczęśliwie.

Niepiszę tu podchlebnym Rymopisow piorem;

Lecz z przepędzonych kilku lat przy boku, wzorem

Co mey było uwagi, własne przeswiadczenie

Wyrażam, oraz składam powinne życzenie.

Przy

Przyimiy Zacny Pasterzu' szczere Oswiadczenia;
Chociaż są ułożone z niegładkiego piana;
Wszakże Ja tu nie szukam zaszczytu Poety,
Chęć serca chcę okazać, do tey dążę mety.

X. J. M.

XVIII. 2. 636

F

XVIII-2-636